

understrege, at vi ikke er repræsentanter for de nordatlantiske regeringer, dem kan man finde på de dertil indrettede kontorer, også her i byen. Vi er medlemmer af Folketinget, ikke med henblik på at formidle tekniske aftaler med hjemmestyreregeringerne, men med henblik på at skabe visioner for fremtidens danske politik her i Folketinget, også i Nordatlanten. Vi er nu to gange blevet valgt af vores folk med overvældende flertal, fordi vi har lovet at forsøge at bibringe Folketinget en forståelse af, at det, vores folk inderst inde ønsker, er selvstændighed, og at det skal ske på en måde, der hverken sætter levestandarder eller følelserne mellem vore folk over styr.

Hver gang vi bringer dette tema på banen, sker der en forunderlig nedsmeltning i den visionære tænkning herinde, for uanset at vi gang på gang forsøger at forklare, at dette ønske ikke er fjendtligt over for Danmark, men netop er et budskab fra os om at søge en ny, glad og fremadskuende fælles fremtid, hvor vi fortsat kan støtte hinanden og være sammen i et nyt og bedre fællesskab, så bliver vi ofte mødt af de mest negative afvisninger og mærkværdige reaktioner, der stort set alle går ud på at forsøge at gøre os til en slags diplomatmedlemmer fra de nordatlantiske regeringer i dette Ting, og derefter bebrejder man os ikke blot at være et ekko af disse regeringer.

Absurditeten burde være til at forstå, selv om debatten herinde for nylig om vores forslag til en uvildig redegørelse omkring EU-forfatningen og Grønlands og Færøernes fremtid viste, at ikke alle partier forstår analogier. På samme måde viste den for øvrigt, at det oven i købet er ligegyldigt, om vores forslag faktisk er i overensstemmelse med regeringerne i Grønland og Færøerne. Vi møder alligevel med få undtagelser nøjagtig den samme nedsmeltning i den kollektive danske politiske bevidsthed.

Vi er her for at skabe politiske visioner. Vores formål med at være her er at sikre, at det folkelige ønske om selvstændighed, som vores vælgere nu to gange tydeligt har vist de ønsker sendt til Danmark, bliver hørt. Grunden til, at vores vælgere først og fremmest sender dette ønske med os, er jo netop, at de så gerne ser, at denne målsætning realiseres sammen med Danmark og ikke imod Danmark.

Er det en misforståelse at tro, at vi herinde overhovedet er i stand til at tænke længere end til en yderst forsigtig renovering af hjemmestyrerelovene og en forsigtig regulering af bloktil-

skuddene? Er de grønlandske vælgere tiltro til, at de kan blive rigtig selvstændige sammen med Danmark i stedet for imod Danmark, en misforståelse? Er deres opfattelse af, at alle de pæne ord, de hører, når folketingsmedlemmer er på besøg, om venskab, lige værdighed og støtte, betyder andet og mere end ro omkring bloktilskuddet, forkert? Hvor er den danske politiske vision for fremtidens samarbejde med os?

Kl. 17.20

Som vi hører det i disse tider, stopper al dansk tankevirksomhed om vores fremtid ved grundloven. Den står åbenbart som en uoverstigelig mur for dansk tænkning, selv når det faktisk forholder sig sådan, at hverken det grønlandske eller det færøske folk nogen sinde har skrevet en eneste linje i den, bedt om den eller stemt om den. Det er for os en kolonilov, som vi har fået trukket ned over hovedet som en jernmaske, der åbenbart ikke *må* åbnes, før dette Folketing beslutter sig for en totalrevision af loven.

Ved denne folketingsssamlings slutning har man vedtaget en lov om, hvilke områder der kan overføres til det færøske selvstyre, og hvilke der ikke kan. Et nærmere studium af dette viser, dels at det er de samme områder, der allerede er nævnt i den grønlandske hjemmestyrerlov, dels at der er færre beføjelser, der kan overflyttes, end i den islandske hjemmestyrerlov fra forrige århundrede.

Det går med andre ord ikke fremad, men baglæns med selvstændigheden i vore lande, uanset hvad Danmarks, Grønlands og Færøernes regeringer siger om den sag.

Når man så samtidig ved, at der er skabt en forventning hos den færøske regering om, at den dansk-grønlandske kommission omkring Grønlands fremtidige selvstyre ikke må medføre beføjelser, der overskrider dem, Færøerne har, bliver man fristet til at spørge sig selv, hvad denne kommission egentlig skal lave. Den kan jo nøjes med at læse den færøske overførselslov, fristes man til at sige, hvis det i virkeligheden er den, der skal danne rammerne om selvstyreprocessen i Grønland. Den er nemlig senest med udenrigsministerens ord til hr. Høgni Hoydal her i salen under debatten om vores EU-forslag baseret på grundloven, og kan derfor ikke ændres.

Folketinget er ligeledes ved at færdiggøre to love om såkaldt udenrigspolitisk kompetence til de to regeringer i Grønland og Færøerne. Lovene, der i det store hele er en stadfæstelse af den